

Zweten in zelfrijdende Leaf

Chef-ingenieur Tetsuya Iijama moet vaker dan hem lief is ingrijpen.

SANOMA DIGITAL THE NETHERLANDS

Het Londense stadsverkeer blijkt nog iets te uitdagend voor de Nissan Leaf.

SANOMA DIGITAL THE NETHERLANDS

Testrit Nissan is de eerste autofabrikant die de zelfrijdende auto in een Europese stad durft los te laten. We stappen in en beleven een zenuwslopende rit.

NIEK SCHENK

Heel begrijpelijk dat autofabrikanten huiverig zijn om in het huidige ontwikkelingsstadium autonome auto's in stadsverkeer te laten rijden. De stad is immers de grootste uitdaging. Als de techniek in de auto het al niet laat afweten, ligt het gevaar op de loer bij elke fietser, voetganger of andere auto die zich niet aan de regels houdt.

Nissan, een van de merken die vooroplopen bij de ontwikkeling van zelfrijdende auto's, durft het wél al aan. In Londen wordt geschiedenis geschreven: hier gaan voor het eerst autonome auto's in stadsverkeer langdurig de weg op. Best gewaagd, want geen enkel merk wil de primeur hebben van een ernstig ongeval met een zelfrijdende auto. Sinds de rampzalige incidenten met

zelfrijdende Tesla's is die angst alleen maar groter geworden.

Ingrijpen

Niettemin stap ik deze middag in hartje Londen zonder aarzeling in de zelfrijdende Nissan Leaf. De route is niet geprepareerd, straten zijn niet afgezet en om de veiligheid te waarborgen, kruipt de ervaren chef-ingenieur hoogstpersoonlijk achter het stuur. Projectleider Tetsuya Iijama werkt al ruim tien jaar aan de ontwikkeling van zelfrijdende auto's bij Nissan. Hij kent de autonome Leaf inmiddels door en door en als het nodig is, weet hij het stuur en rempedaal te vinden.

Dat blijkt vanmiddag meer dan eens onze redding. We zijn amper een paar honderd meter op weg als de autonome Leaf gas geeft om een kruising over te steken. Logisch, want het licht staat op groen. Maar dan steekt ineens een vrouw het zebrapad over. Zij negeert het rode voetgangerslicht, zoals dat in steden zo vaak gebeurt. De autonome Leaf weet haar niet op tijd te ontwijken en stuurt frontaal op haar af. Ingenieur Iijama trapt hard op de rem en trekt aan het stuur, waardoor hij net op tijd de dame in kwestie weet te ontwijken.

File

Amper van de schrik bekomen, gaat het een paar honderd meter verder alweer fout. De Leaf heeft een stilstaande file niet in de gaten. Opnieuw trapt de chef-ingenieur het rempedaal stevig in. „Dit is een prototype. Er zitten nog wat bugs in de software”, zo verontschuldigt hij zich. Maar even later ziet de Leaf ook een vrachtwagen niet die pal naast ons rijdt. De chef-ingenieur trekt opnieuw ijlings aan het stuur.

Met dichtgeknepen billen vervolgen we onze weg door het drukke Londense stadsverkeer. Intussen doet de auto zelf er alles aan om

ons gerust te stellen. Nissan heeft een extra beeldscherm ingebouwd dat bovenop het dashboard laat zien waar de Leaf mee bezig is, of wat hij zo meteen gaat doen. Inhalen, een bocht nemen, of remmen voor een rood verkeerslicht. De boordcomputer geeft die informatie ook, met gesproken woord: 'Changing left lane', klinkt het dan door de auto.

Als we bij een verkeerslicht staan voorgesorteerd, lijkt er even geen vuiltje aan de lucht. Links staan de auto's voorgesorteerd om linksaf te gaan, ons vak is voor rechtdoor. Maar zodra het licht op groen gaat, blijkt de bestuurder links van gedachten veranderd. Hij wil nu ineens rechtdoor. Hij geeft een dot gas en snijdt ons, net terwijl onze zelfrijdende auto optrekt. Dit wangedrag ziet onze Leaf niet aankomen. Opnieuw grijpt de chef-ingenieur naar het stuur om een botsing te voorkomen.

Toegegeven, het is indrukwekkend om te zien hoe behendig de robotauto over de vele rotondes stuurt. Hij geeft keurig richting aan, remt en geeft gas waar nodig, houdt rekening met verkeersborden en snelheidslimieten. Maar zo langzamerhand verlang ik naar de eindbestemming, en ik niet alleen. Al heeft de chef-ingenieur nog steeds vertrouwen in de technologie, ik zie hem ook telkens zuchten als het weer mis gaat.

Langs de kant van de weg rijdt een veegauto stapvoets om zijn werk te doen. En ook die wordt niet door de Leaf opgemerkt, waardoor de chef-ingenieur moet bijsturen om een aanrijding te voorkomen: „Een veegwagen - dat type voertuig herkent hij blijkbaar nog niet”, constateert Iijama droogjes. Je ziet hem denken: soms zit het mee, soms zit het tegen.

Als we bij onze bestemming aankomen, brandt er één vraag op mijn lippen: „Was dit uw ergste testrit tot nu toe?” De chef-ingenieur kan een glimlach niet

onderdrukken en geeft het
vervolgens volmondig toe: „Ja!”